

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 5/2016
03.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног Д.П., због прекршаја из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног Д.П., поднетом против пресуда Прекршајног суда у Крушевцу Пр 2572/13-4 од 30.01.2015. године и Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I-113 Прж 3458/15 од 05.03.2015. године, у седници већа одржаној дана 03.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног Д.П., поднет против пресуда Прекршајног суда у Крушевцу Пр 2572/13-4 од 30.01.2015. године и Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I-113 Прж 3458/15 од 05.03.2015. године.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Крушевцу Пр 2572/13-4 од 30.01.2015. године, окривљени Д.П. оглашен је кривим због прекршаја из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру и осуђен на новчану казну у износу од 20.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде, а у противном ће се иста заменити казном затвора у трајању од 20 дана тако што ће му се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати трошкове поступка и то на име паушала износ од 500,00 динара у року од 15 дана под претњом принудног извршења.

Пресудом Прекршајног апелационог суда, Одељење у Крагујевцу I-113 Прж 3458/15 од 05.03.2015. године усвојена је жалба окривљеног Д.П. и укинута пресуда Прекршајног суда у Крушевцу Пр 2572/13-4 од 30.01.2015. године и предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак и одлуку.

Против наведених пресуда окривљени Д.П. поднео је захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно

и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни и трошковима кривичног поступка са предлогом да се првостепена пресуда у целости укине.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости окривљеног, па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 285. став 1. Закона о прекршајима прописано је да се против правноснажне пресуде може поднети захтев за заштиту законитости, ако је повређен закон или други пропис о прекршају или примењен закон за који је одлуком Уставног суда утврђено да није у сагласности са Уставом, опште прихваћеним правилом међународног права и потврђеним међународним уговорима, а ставом 2. истог члана је одређено да захтев за заштиту законитости подиже Републички јавни тужилац у року од три месеца од дана достављања пресуде.

Дакле, из цитиране одредбе јасно произилази да овлашћење за подизање захтева за заштиту законитости против правноснажних одлука донетих у прекршајном поступку припада искључиво Републичком јавном тужиоцу, а такво овлашћење ни једном законском одредбом није дато другим процесним субјектима, па ни подносиоцу захтева за покретање прекршајног поступка.

Имајући у виду да у конкретном случају захтев за заштиту законитости поднео је окривљени Д.П., који по закону на то није овлашћен, то је Врховни касациони суд нашао да је предметни захтев за заштиту законитости недозвољен, јер је поднет од стране неовлашћеног лица.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је а на основу члана 285. и члана 286. став 1. Закона о прекршајима одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.